

STC 104/2024, de 9 d'octubre

Dret del personal funcionari a escollir lliurement defensa lletrada sense penalització econòmica en costes processals, en assumptes sense intervenció preceptiva de lletrat (accés al text de la sentència)

Aquesta STC resol un recurs de protecció que **qüestiona la interpretació restrictiva del dret a l'assistència lletrada** en procediments de l'ordre contenciós administratiu **en assumptes relatius a personal funcionari**.

Una funcionària, després de vèncer un procediment judicial contra l'Administració amb condemna en costes, va veure rebutjada la inclusió dels honoraris del seu advocat en la taxació de costes. El jutjat va fonamentar aquesta exclusió en què, en tractar-se d'un assumpte de personal funcionari, **la intervenció de lletrat no era preceptiva** segons l'art. 23.3 de la *Ley 29/1998, de 13 de julio, reguladora de la Jurisdicción Contencioso-administrativa* (LJCA).

El TC, reiterant la doctrina establerta a la STC 10/2022, considera que aquesta interpretació vulnera el dret a la tutela judicial efectiva de l'art. 24.1 de la *Constitución* (CE) en relació amb el dret de defensa i assistència lletrada (art. 24.2 CE). **Imposar al funcionari la càrrega d'assumir les despeses de defensa pròpies, quan ha guanyat el plet amb condemna en costes, té un efecte dissuasiu sobre l'exercici d'aquests drets fonamentals.**

L'art. 23.3 LJCA ha d'interpretar-se com una **facultat que beneficia el funcionari, doncs li permet triar entre l'autodefensa o l'assistència tècnica lletrada**, però sense que aquesta opció pugui convertir-se en un desavantatge econòmic. Aquesta interpretació es recolza en la pròpia literalitat del precepte, que utilitza el terme "*podrán*", i en la voluntat del legislador expressada al preàmbul de la *Ley 42/2015, de 5 de octubre, de reforma de la Ley 1/2000, de 7 de enero, de Enjuiciamiento Civil*.

El Tribunal emfatitza l'especial rellevància de garantir la igualtat processal a l'ordre contenciós administratiu, en el qual l'Administració sempre actua amb assistència lletrada especialitzada. Per això no considera raonable una interpretació que obligui el funcionari a assumir les seves despeses de defensa fins i tot quan ha vençut un procés amb condemna en costes l'Administració.

La resolució té una transcendència constitucional especial en consolidar la doctrina sobre la interpretació de l'art. 23.3 LJCA en relació amb els drets fonamentals de tutela judicial efectiva i assistència lletrada. El Tribunal estableix que els òrgans judicials no poden imposar requisits o conseqüències que obstaculitzin o dissuadeixin de l'exercici d'aquests drets.

En definitiva, s'atorga l'empara, anul·lant-se la resolució impugnada i ordenant retrotreure les actuacions perquè es dicti una nova resolució respectuosa amb els drets fonamentals vulnerats.